
När Halnafesten startade 1943, fanns det gott om festplatser runt omkring, men en efter en lades dessa ner, kanske på grund av dåligt lönsamhet. Det var platser med eller utan dansbana. Men på 60-talet fanns det ändå en del festplatser kvar som ordnade fest på midsommarhelgen, bl.a. Billströmmen Forsvik, Ryholm, Gröna Lund Lerdala, Parken i Ormskogen, men vi stod oss ganska bra i konkurrensen.

1975 dög det upp en ny aktör på marknaden. Det var bröderna Pettersson plus en viss Bert Karlsson, som öppnade en ny festplats på Olstorp. I början var det ingen större konkurrent, men längre fram i tiden blev konkurrensen större. De satsade stort på Sveriges bästa dansband, som drog danspubliken och dessutom dansbana under tak.

2003 sa jag till en tidningsreporter. "Jag tror vi är äldst i länet" Ingen reagerade på det, kanske var det så?

För att ordna med sittplatser för publiken, gjöts det cementplintar och sågades fyrkanter för underlag till sittplankorna, detta i slänten framför scenen. Allt virke var skänkt av traktens skogsägare. Flaggstängarna var även dessa skänkta av skogsägarna och sattes upp vid infarten vid landsvägen, vid ingången till festplatsen och vid scenen. En del flaggor lånades. Efterhand fick ju både sittplankor och flaggstänger bytas ut, nötta av tidens tand.

Under många år räknades det pengar i Stommens kök. Cheferna för respektive verksamhet (pilkastning, varutombola, djurtombola, fiskdamm, korvförsäljning, kaffé och inträde) kom in efter festen med sina kassaskrin och tömde dessa på köksbordet, där pengarna räknades. I ett antal år förvarades pengarna i en garderob på andra våningen till måndag morgon, då festkassören och en person till hämtade pengarna för transport till banken (på den tiden, då det fanns en fungerande bank). På senare tid tog respektive chef med sig sina kassaskrin och förvarade dem hemma.

Leveranser av festens förnödenheter har så långt som möjligt skötts av ortens handlare. Den första var handlare Andersson, som efterträddes av Olle Jakobsson, därefter kom Svanbergs. Jan Nilsson hade affären efter Svanbergs och Ann-Marie Karlsson var den siste handlaren, innan affären gick i graven.

Tombolan ordnades i många år av Töreboda bosättningsaffär för att senare övertas av Gunnar och Ines Hedin med firma "Basarvaror" i Töreboda fram till 1974. Därefter blev Rune Gran i Tibro "hovleverantör" av lotter, tombolalotter, priser till chokladhjul och till pilkastning med mera fram till 2003. Lundgrens i Gräfsnäs blev sista leverantören av laror.

Högtalaranläggning hör ju till en fest. Den första som festen hyrde anläggning av var Gunnar Carlström i Moholm. Han hade ganska undermåliga grejor och blev därför ersatt av en firma från Tibro. Därefter kan det ha varit någon mer innan Karl-Erik